

Jogerős ítélet a kolumbiai drogmaffia pénzmosási ügyében

A pénzmosás büntette és más bűncselekmények miatt E.-S. O. H. és társai ellen indított büntetőügyben a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla a mai napon kihirdetett ítéletével 18 vádlott tekintetében megváltoztatta az elsőfokú bíróság ítéletét. Nem látott lehetőséget az elsőfokon elítélt vádlottak felmentésére, ugyanakkor a felmentett vádlottak bűnösségének kimondására sem. Az ellentétes irányú védelmi és ügyészi fellebbezéseket nem találta megalapozottnak, a bűnösség kérdésében a törvényszék álláspontját osztotta. Részben eltérően minősítette a vádlottak terhén megállapított bűncselekményeket, a bünszervezeti elkövetéssel is egyetértett, amit azonban nem a bűncselekmények minősített eseteként, hanem büntetéskiszabási tényezőként értékelte. Két vádlott büntetését enyhítette, négy vádlott büntetését súlyosította, a többi vádlott büntetését nem érintette. Rendelkezett továbbá a bűnjelekről, a bűnügyi költség viseléséről és az egyéb járulékos kérdésekről. Az elsőfokú ítélet kihirdetésekor ismeretlen helyen tartózkodó magyar állampolgár másodrendű vádlottat Egyiptomban elfogták, de az egyiptomi hatóságok visszavonták a kiadatását, ezért az ítéltábla a vele szemben folyó büntetőeljárást annak elkülönítése mellett felfüggesztette. A másodfokú ítélet a többi fellebbezéssel érintett terhelt tekintetében a mai napon jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Törvényszék a 2021. április 28-án meghozott ítéletével 33 vádlott közül 16 főt többek között bünszervezetben, folytatólagosan, társtettesként elkövetett pénzmosás, folytatólagosan elkövetett orgazdaság, valamint bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntette miatt 2 és 9 év közötti, különböző mértékű és végrehajtási fokozatú letöltendő szabadságvesztésre ítélte. Hat vádlottat felfüggesztett börtönbüntetésre, hármat pénzbüntetésre ítélte, míg egy vádlottat orgazdaság vétsége miatt 3 évre próbára bocsátott. Öt vádlottat a bíróság felmentett az ellenük orgazdaság, bünszervezetben részvétel, illetve bünszervezetben elkövetett költségvetési csalás büntette miatt emelt vád alól. Tizennégy vádlott esetében a szabadságvesztés mellett 300 ezer és 5 millió forint közötti összegben pénzbüntetéseket is kiszabott a bíróság.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a vádlottak bünszervezetet hoztak létre annak érdekében, hogy kolumbiai kábítószer-kereskedelemből származó, nagy összegű euró és dollár készpénzt Hollandiából és Spanyolországból személygépjárműbe rejtve Magyarországra szállítsanak. A bünszervezet vezetői által felkért személyek Magyarországon és Szlovákiában bankszámlát nyitottak, amelyekre a Magyarországra hozott készpénzt befizették és ahonnan ezt kínai cégek számláira utaltak át. A vádlottak egy vietnámi illetőségű, később az USA-ban elfogott és elítélt személy irányítása alapján 2013-ban és 2014-ben 18 milliárd forintot meghaladó értékű pénz eredetének elleplezésében vettek részt.

Részben ugyanezen vádlottak 2014 végétől kezdődően jövedéki adó alól elvont, szerb és ukrán csempészett cigaretta szállítást szervezték Magyarországról Szlovéniába, Franciaországba és Angliába rejtkehelyes autóval, kisbusszal, valamint teherautók pótkocsijának hátfalába rejtve. A vádlottak a 2015. május 26-án történt elfogásukig 787 300 doboz cigarettát szereztek meg és értékesítettek.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyészség fellebbezést jelentett be valamennyi vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosítása, a felmentett vádlottaknál bűnösségük megállapítása érdekében. A bűnösnek kimondott vádlottak és védőik felmentésért fellebbeztek.

A felülbírálat során az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék a hatályos perrendi szabályokat betartva folytatta le az eljárást. Az ítélet hatályon kívül helyezését eredményező eljárási szabálysértés nem történt. A védelmi hivatkozásokkal ellentétben úgy ítélte meg, hogy az ügyészség által benyújtott vádirat a törvényes vád követelményeinek mindenben megfelel, így ez okból sem volt helye az eljárás megszüntetésének.

Az elsőfokú bíróság a tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett. Példás alaposággal vizsgálta a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok betartását és megfelelő indokolással fejtette ki, hogy mely vádlott mely időpontban tartott nyomozati kihallgatása kapcsán volt igazolható a védelemhez való jog olyan mérvű sérelme, amely az adott vallomás bizonyítékok köréből történő kizárását indokolta. A további terhelti vallomások kizárására vonatkozó védői indítványok elutasításának indokai ugyancsak megalapozottak voltak. Döntő jelentőséggel bírt a bírói engedélyhez kötött titkos információgyűjtés és titkos adatszerzés, annak eredménye egy cselekménytől eltekintve felhasználható volt bizonyítékként.

Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást a rendelkezésére álló bizonyítékokkal összhangban és túlnyomórészt megalapozottan állapította meg, a kisebb megalapozatlansági hibák az iratok tartalma alapján kiküszöbölhetőek voltak.

Magas színvonalú bizonyítékértékelésével a másodfokú bíróság szinte mindenben egyetértett. A bírói gyakorlat szerint a pénzmosás megállapításához annak bizonyítása is elegendő, hogy az elkövető tisztában volt azzal, hogy a pénzmosás tárgyul szolgáló dolog forrása csakis büntetendő cselekmény lehetett. Az ezzel ellentétes védelmi álláspontok a másodfokú eljárásban sem vezethettek eredményre. A cselekmények előzményeit, kapcsolódási pontjait feltárva az elsőfokú bíróság az Amerikai Egyesült Államok Kábítószer-ellenes Hivatalának tájékoztatása, valamint az amerikai igazságügyi hatóság jogsegély keretében megküldött iratai alapján helyesen rögzítette, hogy N. T. H. a letartóztatásig kábítószerből származó pénz „tisztára mosásában” működött közre, amely során Magyarországon az elsőrendű vádlottal dolgozott együtt. A vádlottak azon érdemi védekezését, amely szerint a pénz bűnös eredetéről nem volt tudomásuk, sőt, abban a tudatban vettek részt a pénzszállításban, hogy az legális eredetű, konténeres ruhák kereskedelméből származó bevétel, az elsőfokú bíróság meggyőző érveléssel cáfolta. Helytállóan mutatott rá arra is, hogy a pénz bűncselekményi eredetéről az irányító-vezető szerepet betöltött vádlottak kifejezetten tudtak, míg a pénzszállításban és pénzbefizetésben részt vett többi vádlott a körülmények alapján ezzel maradéktalanul tisztában volt, erre utaltak egyes vallomásrészek és a lehallgatási anyagok. A pénzszállítás gyakorisága, az összeg nagysága, a rejtkehelyes szállítás, a pénz átadásának helyszíne és módja egyértelműen kizárják a jogszerű eredetre irányuló védekezést.

Az elsőfokú bíróság a tényállás harmadik pontjában részletezett „cigaretta-csempészet” tekintetében is körültekintően értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat. A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezésben foglaltakat azért nem tudta elfogadni, mert az elsőfokú bíróság valamennyi felmentéssel érintett vádlott tekintetében a bizonyítékok teljeskörű, törvényes és ésszerű mérlegelését követően jutott arra a következtetésre, hogy bűnösségük nem állapítható meg kétséget kizáró bizonyossággal. E cselekmények kapcsán azonban az ítéletábra nem látott lehetőséget az elsőfokon elítélt vádlottak felmentésére sem.

A bűnszervezet ténybeli alapjait az erre vonatkozó bizonyítékok törvényes és logikus értékelésével állapította meg a törvényszék, ezt azonban büntetéskiszabási körülményként kellett figyelembe venni. Az alkalmazott joghátrányok módosítását részben a cselekmények eltérő jogi minősítése, részben az elkövetésben betöltött szerephez igazodó belső arányosság követelménye és a terheltek egyéb személyi körülményei (például a megromlott egészségi állapot) indokolták.

Budapest, 2022. június 15.

*Fővárosi Ítéletábra
Sajtótitkárság*